

CONGRESUL UNIUNII GENERALE A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLV Nr. 10 476 Prima ediție

Marți 27 aprilie 1976

6 PAGINI — 30 BANI

**Un eveniment de seamă
în viața politică a țării,
un larg și reprezentativ forum
al clasei muncitoare,
al tuturor oamenilor muncii
chemat să contribuie
la mobilizarea potențialului
creator al poporului
în îndeplinirea Programului
Partidului Comunist Român
de făurire a societății socialiste
multilateral dezvoltate
și înaintare a României
spre comunism**

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Deschiderea lucrărilor Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor îmi oferă prilejul de a vă adresa dumneavoastră, tuturor membrilor sindicatelor, clasei muncitoare, oamenilor muncii din întreaga țară, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al Guvernului Republicii Socialiste România, precum și al meu personal, un salut călduros și cele mai bune urări. (Aplauze puternice, prelungite).

Congresul sindicatelor — cea mai largă organizație a clasei muncitoare, clasa conducătoare a societății, a maselor de oameni și muncii din România — reprezintă un eveniment de mare însemnătate în viața politică și socială a patriei noastre. Acest congres este chemat să facă bilanțul activității desfășurate de sindicate în cincinalul trecut și să stabilească obiectivele, sarcinile și măsurile ce trebuie întreprinse în continuare pentru unirea forțelor clasei muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, în vederea îndeplinirii în cele mai bune condiții a istoricelor hotărâri ale Congresului al XI-lea, a prevederilor Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. (Aplauze îndelungate).

Examinând într-un spirit de înaltă exigență și răspundere comunistă modul în care au acționat pentru îndeplinirea directivelor partidului nostru, contribuția adu-

să la activitatea generală de conducere a societății, trăgând concluzii atît din realizări cît și din lipsurile și neajunsurile manifestate, congresul trebuie să determine ridicarea pe un plan superior a întregii munci a sindicatelor, creșterea rolului lor în elaborarea și transpunerea cu succes în viață a politicii interne și externe a partidului și statului nostru, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a tuturor celor ce muncesc, a întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Stimați tovarăși,

Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor are loc la puțin timp după încheierea cu succes a cincinalului 1971—1975 și trecerea la îndeplinirea noului plan cincinal, a istoricelor hotărâri ale Congresului al XI-lea al partidului. Cincinalul pe care l-am terminat de curind a marcat o perioadă de mărețe realizări și profunde transformări înnoitoare în întreaga viață economică și socială a țării. În decursul acestor ani am obținut progrese remarcabile în dezvoltarea și modernizarea forțelor de producție, în creșterea potențialului economic al țării, în sporirea avuției naționale. Dezvoltarea industriei într-un ritm de peste 13 la sută anual a avut drept urmare realizarea, în anul 1975, a unei producții globale egale cu cea creată în întreg deceniul 1951—1960. Față de anul 1970, producția industrială a țării noastre a crescut, pe întregul cincinal, cu aproape 85 la sută, iar venitul național

cu peste 70 la sută. A continuat procesul de dezvoltare intensivă a agriculturii — ramură de bază a economiei noastre naționale — care, în ciuda unor condiții climatice nefavorabile, a realizat o producție cu peste 25 la sută mai mare decît în perioada cincinalului precedent. Am înregistrat mari progrese în dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii, în toate ramurile economiei naționale și vieții sociale.

Au fost îndeplinite cu succes prevederile cincinalului trecut în domeniul creșterii nivelului de trai, material și spiritual al poporului. Aplicarea noului sistem de retribuiri și generalizarea majorării retribuțiilor au făcut ca la finele anului trecut retribuția medie să se ridice la 1975 lei. Pe ansamblu, veniturile reale totale ale populației au sporit, față de 1970, cu 46 la sută, respectiv cu 74 miliarde lei. A continuat să fie îmbunătățită aprovizionarea oamenilor muncii, volumul desfacerii de mărfuri prin comerțul socialist fiind în 1975 de 11 ori mai mare decît în 1950. În cursul cincinalului 1971—1975 populația a primit pentru consum cu aproape 1 300 000 tone carne mai mult decît în cincinalul anterior, cu 27 270 000 hectolitri de lapte, cu aproape 500 000 tone zahăr, cu circa 140 000 tone ulei, cu peste 6 miliarde ouă, legume cu aproape 2 300 000 tone, încălziminte cu 54 000 000 perechi, țesături cu 520 000 000 metri pătrați; de asemenea, s-au vindut, prin comerțul socialist, cu peste 500 000 mai multe televizoare, peste 300 000 frigider, 425 000 bucăți

aparate de radio și alte produse industriale. S-a dezvoltat în continuare construcția de locuințe, realizându-se pe întregul cincinal, din fondurile și cu sprijinul statului, 512 000 apartamente și aproximativ 240 000 case în regiile propriie din fondurile populației. S-a lărgit și îmbunătățit rețeaua instituțiilor social-culturale și de ocrotire a sănătății publice.

S-a acționat, de asemenea, pe scară largă și în mod consecvent pentru perfecționarea relațiilor de producție și sociale, pentru adîncirea democrației socialiste și intensificarea participării maselor populare la conducerea treburilor obștești, a statului, pentru aplicarea normelor și principiilor eticii și echității socialiste în întreaga viață a societății noastre. (Aplauze puternice, îndelungate).

Marile victorii obținute în anii cincinalului 1971—1975 demonstrează, încă o dată, cu putere, realismul orientărilor partidului nostru în toate domeniile de activitate, capacitatea sa de a asigura progresul neîntreput al României pe calea luminoasă a socialismului și comunismului, a prosperității și fericirii întregului nostru popor. (Aplauze puternice). Aceste remarcabile succese confirmă încă o dată justetea politicii sale marxist-leniniste, care are la bază aplicarea creatoare a realităților și în condițiile concrete ale României a legiților socialismului, a adevărilor universal-valabile, preocuparea constantă pentru dezvoltarea în ritm înalt a economiei, pentru industrializarea intensă a țării, pentru înflorirea științei și culturii, pentru ridicarea

gradului de civilizație a întregii noastre națiuni. Toate aceste mărețe îndepliniri demonstrează capacitatea clasei muncitoare de a asigura ridicarea întregii națiuni pe o treaptă nouă de dezvoltare. Ele sînt rodu activității intense, a muncii pline de abnegație desfășurate de clasa muncitoare, de tărîm, intelectualitate, de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, care aplică neabătut politica partidului nostru comunist, al cărui tel suprem este slujirea intereselor întregului nostru popor, făurirea unei vieți demne și îmbelugate, întărirea independenței și suveranității patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice, îndelungate).

De la tribuna acestui înalt forum al clasei muncitoare, al oamenilor muncii, adresez minunatele noastre clase muncitoare, țărînimii, intelectualității, tuturor constructorilor socialismului din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, cele mai calde felicitări pentru succesele dobîndite în cincinalul trecut, pentru contribuția adusă la înflorirea patriei — și le urez noi și tot mai mari împliniri în activitatea consacrată progresului neîntreput și multilateral al României socialiste. (Aplauze puternice, îndelungate, urale. Se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.”).

Fără îndoială că în tot ceea ce s-a realizat în acești ani se cuprinde și aportul organizațiilor sindicale, al organelor de conducere ale sindicatelor. De aceea, urările și felicitările adresate oamenilor muncii sînt deopotrivă

adresate organizațiilor sindicale, organelor lor de conducere, care și-au îndeplinit și își îndeplinesc cu cinste misiunea încredințată de clasa muncitoare. Urez tuturor activiștilor sindicali să-și îndeplinească și în viitor, în cele mai bune condiții, îndatoririle față de clasa noastră muncitoare, să facă întotdeauna totul pentru a sluji clasa muncitoare, poporul, cauza socialismului și comunismului în România. (Aplauze puternice, urale îndelungate. Se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.”).

Dragi tovarăși,

În centrul dezbaterilor Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor vor sta, fără îndoială, problemele legate de ridicarea rolului și sarcinilor sindicatelor în unirea eforturilor oamenilor muncii pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XI-lea, a planului cincinal 1976—1980, care marchează intrarea patriei noastre într-o etapă nouă, superioară de propășire economică și socială, etapă caracterizată prin accentuarea procesului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate. În actualul cincinal vom continua politica de dezvoltare în ritm înalt a forțelor de producție, de modernizare a întregii economii.

Producția globală a industriei va crește într-un ritm mediu anual de circa 11 la sută, urmînd să ajungă în 1980 la circa 1 000 miliarde lei. Vor căpăta o extensiune puternică industria construc-

toare de mașini — îndeosebi de mașini-unelte și utilaje tehnologice — industria metalurgică și industria chimică, precum și celelalte ramuri promotoare ale progresului tehnic în întreaga economie. De asemenea, se va acorda o atenție deosebită dezvoltării și modernizării industriei bunurilor de consum, industriei ușoare și alimentare, în vederea satisfacerii în condiții superioare a nevoilor de viață ale întregii populații.

Cincinalul actual prevede, de asemenea, dezvoltarea intensivă a agriculturii și, ca urmare, creșterea cu circa 30 la sută a producției agricole față de perioada 1971—1975. Paralel cu sporirea culturilor vegetale, un accent special se va pune pe asigurarea progresului rapid al zootehniei. Se prevede îndeplinirea unui vast program de irigații și amenajări funciare, care va permite gospodărirea cît mai rațională a fondului nostru funciar, precum și accelerarea procesului de mecanizare și chimizare a producției agricole.

O importanță deosebită pentru accelerarea dezvoltării economice în perioada actualului cincinal are îndeplinirea planului de investiții, care însumează circa 1 000 miliarde lei; aceasta va asigura creșterea și repartizarea rațională pe tot cuprinsul țării a forțelor de producție, ridicarea economico-socială substanțială a tuturor județelor țării.

Se va acționa pentru aplicarea programului național de sistemă (Continuare în pag. a II-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. 1)

tizare a localităţilor urbane şi rurale, realizându-se în acest cadru, concomitent cu dezvoltarea în continuare a actualelor oraşe, transformarea treptată în oraşele agricole sau agroindustriale a unui număr de circa 120 de centre comunale. Acţiunea de sistematizare va contribui într-o măsură însemnată la apropierea condiţiilor de muncă şi de viaţă de la sate de cele de la oraşe, la ridicarea gradului de civilizaţie a întregii noastre societăţi.

Vor cunoaşte în continuare un puternic avânt ştiinţa, învăţămîntul, cultura — factori de bază al progresului societăţii noastre socialiste.

Realizările obţinute în activitatea economică în primul trimestru al acestui an — primul din cele douăzeci de trimestre ale cincinalului — îndeplinesc şi chiar depăşesc indicatorii planului demonstrat că întregul nostru popor este hotărât să facă totul pentru a da viaţă hotărârilor Congresului al XI-lea al partidului, confirmând realismul obiectivelor noului cincinal, faptul că dispunem de tot ce este necesar pentru îndeplinirea cu succes a tuturor prevederilor sale, pentru asigurarea progresului neîntrerupt al patriei noastre socialiste. (Aplauze puternice).

Realizarea cu succes a prevederilor cincinalului în care am intrat va avea ca urmare o puternică creştere a potenţialului economic al României, a bogăţiei noastre naţionale, care urmează să se cifreze în 1980 la aproape 2.000 miliarde lei. Venitul naţional va spori, de asemenea, într-un ritm anual de peste 11 la sută.

Pe baza dezvoltării în continuare în ritm înalt a economiei socialiste, a creşterii produsului social şi a venitului naţional, în cincinalul 1976-1980 se va înfăptui un vast program de ridicare a nivelului de trai material şi cultural al poporului, de sporire a gradului de civilizaţie şi bunăstare a tuturor celor ce muncesc. În această perioadă veniturile totale reale ale oamenilor muncii vor creşte cu circa 37 la sută. Reţinerile reale va spori cu 13-20 la sută, iar veniturile reale ale ţărănimii cu 20-25 la sută. Pe înfruntarea economică se vor crea încă 1 milion noi locuri de muncă. Totodată, se vor mări cu peste 50 la sută cheltuielile social-culturale ale statului, ajungând în 1980 la circa 11.000 lei pe o familie, faţă de 7.400 lei în 1975. În această perioadă se vor construi din fondurile statului 815.000 apartamente, estimându-se, totodată, că populaţia îşi va construi, în regie proprie, încă circa 300.000 locuinţe noi. Se va asigura, de asemenea, largirea bazei materiale a învăţămîntului, ştiinţei şi culturii, a ocrotirii sănătăţii.

Ca rezultat al continuării ferme a politicii de industrializare, al dezvoltării puternice a forţelor de producţie pe întreg teritoriul ţării, în 1980 peste 70 la sută din forţa de muncă activă va lucra în sectoarele neagricole, iar, din acestea, aproape 50 la sută în industrie şi construcţii. Aceasta va constitui o schimbare fundamentală în structura forţelor de producţie şi socială a ţării noastre, marcând transformarea României într-o ţară industrial-agrară, în care rolul preponderent îl va avea industria.

Toate realizările de pînă acum, precum şi prevederile privind dezvoltarea patriei în noua etapă de dezvoltare justă a politicii partidului nostru de repartizare a venitului naţional pentru fondul de consum şi fondul de dezvoltare. Datorită acestei politici, a alocării unei treimi din venitul naţional pentru dezvoltare, am putut asigura progresul accelerat al economiei şi, ca urmare, creşterea în ultimii 10 ani de circa 2,5 ori a venitului naţional. Pe această bază am putut spori venitul naţional pe locuitor de la circa 7.670 lei, cit era în 1965, la peste 17.000 lei în 1975. Dacă am fi acordat, de exemplu, numai 25 la sută pentru dezvoltare, am fi realizat un ritm mai redus de creştere economică, iar venitul naţional ar fi fost mult mai mic, cel mult ar fi putut ajunge la circa 14.000 lei pe locuitor.

În această situaţie, dacă am fi alocat pentru consum un procent de 75 la sută şi pentru dezvoltare de 25 la sută, fondul de consum pe locuitor ar fi ajuns la circa 10.500 lei. Or, prin alocarea a 67 la sută pentru consum şi a 33 la sută pentru dezvoltare am ajuns la creşterea arătată mai sus a producţiei materiale şi a venitului naţional şi la un fond de consum pe locuitor de circa 11.800 lei.

În prezent, venitul naţional al României este de 3-4 ori mai mic, adică de circa 1.000 dolari pe locuitor — faţă de ţările cu o dezvoltare medie. Dar, în 1960, această diferenţă era de 8-10 ori. Este evident că am realizat progrese însemnate dar mai avem încă mult de făcut pentru a lichida rămânerea în urmă de la care am pornit. În această situaţie, chiar dacă am alocă pentru consum în întregul venit naţional — ceea ce, desigur, nu este posibil — consumul ar fi în România tot de cîteva ori mai mic decît în ţările la care m-am referit anterior, care au un venit naţional mai mare. Acesta de ce este necesar să menţinem o înaltă rată a acumulării, pentru a ajunge în 1980 la un venit naţional de circa 2.500-3.000 dolari pe locuitor. Pentru realizarea acestei creşteri este necesar ca şi în continuare să consacram o parte însemnată din venitul naţional dezvoltării, deoarece numai astfel vom

putea lichida rămânerea în urmă a noastră în ritm înalt a forţelor de producţie, înflorirea întregii economii socialiste, sporirea avuţiei noastre naţionale şi creşterea, pe această bază, a gradului de civilizaţie, a bunăstării materiale şi spirituale a întregii noastre popor. (Aplauze îndelungate).

Este un adevăr axiomatic că socialismul şi comunismul nu se pot înfăptui fără o puternică bază materială, fără dezvoltarea în ritm intens şi modernizarea continuă a forţelor de producţie, desigur, acestea în condiţiile realizării unui raport raţional între diferitele categorii de venituri, ale aplicării ferme în viaţă a normelor şi principiilor echităţii socialiste — caracteristici fundamentale, sine qua non, a noi orînduirii sociale. Apare de sine înţeles că dacă n-am asigura în continuare un ritm înalt de creştere a forţelor de producţie, dacă am schimba raportul între fondul de dezvoltare şi cel de consum, am ajunge să batem pasul pe loc, ceea ce, în condiţiile unei vertiginose dezvoltări contemporane, ar avea drept consecinţă adincirea decalajului ce despărte România de ţările avansate economic, condamnarea ţării noastre la rămânere în urmă pentru o lungă perioadă de timp. În aceste condiţii s-ar diminua ritmul sporirii venitului naţional, deci şi al veniturilor oamenilor muncii, al nivelului lor de trai, s-ar afecta înfruntarea independenţei noastre naţionale, a afirmării tot mai puternice a României în marea competiţie a progresului mondial, în fruntea vîlăii internaţionale. Experienţa din trecut a ţării noastre, cînd s-a redus fondul de dezvoltare, cit şi experienţa altor ţări sînt deosebit de grîitoare în această privinţă. Iată de ce realizarea unei rate înalte a acumulării este o problemă fundamentală pentru prezentul şi viitorul patriei noastre, pentru participarea activă a României la schimbarea de valori mondiale, la diviziunea internaţională a muncii, o condiţie pentru a putea fi peşul cu marile curenturi ale revoluţiei tehnico-stiinţifice, pentru fîurirea societăţii socialiste multilaterale dezvoltate şi înaintarea României spre comunism. (Aplauze puternice).

Trebue să fim conştienţi de faptul că istoria va reţine, iar generaţia noastră va fi judecată nu atît după cît s-a consumat la un moment dat în societate, ci mai ales după ce s-a făcut pentru a asigura progresul rapid şi multilateral al României, pentru a asigura un viitor fîerit, comunist, hotărîrii noastre. Nu trebue să uităm nici un moment că pentru a fîuri un destin luminos poporului nostru, pentru a întări independenţa ţării, pentru a construi cu succes societatea socialistă multilateral dezvoltată şi comunismul trebue să asigurăm mijloacele necesare

acţiunii în ritm înalt a forţelor de producţie, înflorirea întregii economii socialiste, sporirea avuţiei noastre naţionale şi creşterea, pe această bază, a gradului de civilizaţie, a bunăstării materiale şi spirituale a întregii noastre popor. (Aplauze îndelungate).

Tocmai pornind de la această orientare principială a partidului nostru — expresie a înaltei sale răspunderi faţă de soarta naţiunii noastre socialiste — actualul cincinal prevede obiective de mare amploare. Înfruntarea cu succes a acestora impune să acţionăm cu cea mai mare fermitate în toate domeniile producţiei materiale, în toate sferele şi compartimentele societăţii. Aceasta cere o activitate intensă din partea clasei muncitoare, a întregului popor. Concomitent cu realizarea sarcinilor cantitative ale cincinalului trebue să punem pe prim plan ridicarea calităţii producţiei, a nivelului tehnic şi a performanţelor tuturor produselor pe care le realizăm! Să asigurăm promovarea celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii moderne în toate ramurile economiei naţionale, făcînd ca actualul cincinal să devină cincinalul afirmării plene a revoluţiei tehnico-stiinţifice în România în toate sectoarele de activitate. (Aplauze puternice, îndelungate).

Este necesar, de asemenea, să acţionăm cu cea mai mare hotărîre pentru gospodărirea cu maximum de randament a mijloacelor de care dispunem, pentru reducerea consumurilor de materiale şi, în general, pentru diminuarea tuturor cheltuielilor de producţie. Pe această bază vom putea asigura creşterea continuă a eficienţei economice, sporirea venitului naţional. Pornind de la adevărul că forţa hotărîtoare a realizării întregii dezvoltări materiale şi spirituale este omul, va trebue să acordăm o atenţie deosebită pregătirii cadrelor, ridicării continue a nivelului lor de calificare, a cunoştinţelor tehnico-stiinţifice şi de specialitate ale tuturor oamenilor muncii, precum şi perfecţionării organizării muncii şi producţiei în toate domeniile. Clasa muncitoare, oamenii muncii nu trebue să uite nici o clipă înalte îndatoriri ce le revin în dezvoltarea economică a ţării, alţi în calitate de proprietari ai mijloacelor de producţie şi de producători ai bunurilor materiale, cit şi de beneficiarii direcţi a tot ceea ce se realizează în societatea noastră.

Este de înţeles că vastul program de activitate prevăzut pentru următoarea etapă de cinci ani stabileşte sarcini şi răspunderi deosebit de mari şi pentru sindicatele din ţara noastră. Ele sînt chemate să pună în centrul întregii lor activităţi unirea eforturilor oamenilor

muncii pentru realizarea cu succes a măreţelor obiective stabilite de Congresul al XI-lea al partidului. Domeniul fundamental în care sindicatele sînt chemate să se manifeste cu o sporită forţă şi capacitate organizatorică este buna desfăşurare a activităţii productive, realizarea tuturor prevederilor planurilor şi programelor noastre economice. Sindicatele trebue să militeze pentru dezvoltarea iniţiativii şi capacităţii creatoare a oamenilor muncii, pentru întărirea ordinii şi disciplinei în producţie, pentru cultivarea unui spirit de înaltă răspunderi în vederea îndeplinirii exemplare a sarcinilor cantitative şi calitative ale planului de stat — în centrul nui de stat — creşterea productivităţii muncii, diminuarea costurilor de producţie, ridicarea continuă a calităţii şi nivelului tehnic al producţiei. (Aplauze puternice).

În acelaşi timp, sindicatele trebue să acorde cea mai mare atenţie problemelor sociale, modulului cum se realizează în practică politica partidului nostru în domeniul îmbunătăţirii continue a condiţiilor de muncă şi de viaţă ale oamenilor muncii. Sindicatele sînt chemate să vegheze cu consecvenţă la aplicarea strictă a legislaţiei muncitoreşti, a principiilor retribuţiei socialiste şi stimulării materiale şi morale a celor ce muncesc, la realizarea măsurilor de protecţie a muncii, preocupîndu-se constant ca însemnatele fonduri alocate de statul nostru socialist în acest scop să fie folosite cu cele mai bune rezultate. O sarcină importantă a sindicatelor este şi preocuparea pentru sănătatea celor ce muncesc, pentru organizarea în cele mai bune condiţii de odihnă şi recreerii, pentru dezvoltarea fizică şi intelectuală a tuturor cetăţenilor. Ele trebue să afirme cu putere necesitatea realizării în cele mai bune condiţii a politicii partidului — al cărei tel suprem este fîurirea bunăstării şi fîericii celor ce muncesc, ridicarea nivelului de civilizaţie al întregului popor, asigurarea condiţiilor pentru dezvoltarea liberă a omului, pentru manifestarea plină a personalităţii sale, a capacităţii şi abilităţii generale în slujba progresului general al societăţii, al patriei. (Vii şi puternice aplauze).

Odată cu creşterea forţelor de producţie, va avea loc perfecţionarea continuă a relaţiilor de producţie şi sociale. Ca urmare a schimbărilor economico-sociale obiective şi a aplicării politicii partidului şi statului, va continua procesul de omogenizare a societăţii socialiste româneşti. Se va realiza apropierea tot mai accentuată dintre clasele şi categoriile sociale ce compun societatea noastră, se vor întări unitatea şi coeziunea întregului popor în jurul Partidului

Comunist Român — forţa politică conducătoare a întregii noastre societăţi. (Aplauze puternice). Una din cele mai importante schimbări va fi creşterea în continuare a rîndurilor clasei muncitoare, ridicarea nivelului său profesional, politic şi ideologic, creşterea ponderii sale în dezvoltarea avuţiei naţionale, întărirea poziţiei sale conducătoare în opera de fîurire a noi orînduirii. În asigurarea progresului general al României va trebue să acţionăm pentru îndeplinirea în cele mai bune condiţii a rolului conducător al clasei muncitoare în societate şi, totodată, pentru întărirea unităţii între muncitori, tîrani şi intelectuali, dintre toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, asigurînd astfel forţa socială capabilă să determine progresul neîntrerupt al României pe calea comunismului. (Aplauze, urale: se scandează „Ceaulescu-P.C.R.”).

Pornind de la aceste realităţi, partidul şi statul nostru vor acorda în continuare o atenţie deosebită perfecţionării cadrului organizatoric de participare a maselor muncitoare, a întregului popor la conducerea întreprinderilor, a întregii vieţi economice şi sociale. În acest sens vor fi dezvoltate şi perfecţionate formele de conducere colectivă din întreprinderi şi instituţii, va fi adîncită democraţia muncitorească atît în sfera producţiei materiale, cit şi în viaţa socială şi de stat.

Participînd în toate organele de conducere — inclusiv în guvern — sindicatele au largi posibilităţi de a-şi spune cuvîntul, exprimînd interesele şi aspiraţiile maselor largi de oameni ai muncii la elaborarea şi adoptarea deciziilor care privesc mersul înainte al naţiunii noastre. Ele trebue să folosească din plin aceste posibilităţi, asigurînd participarea activă a oamenilor muncii din întreprinderi şi instituţii la conducerea treburilor economice şi sociale, la însăşi guvernarea ţării. Avînd răspunderea organizării adunărilor generale ale oamenilor muncii, sindicatele trebue să militeze cu consecvenţă pentru creşterea rolului acestora în viaţa întreprinderilor şi instituţiilor, în dezvoltarea democraţiei noastre economice, muncitoreşti, a democraţiei socialiste.

Conducînd şi organizînd eforturile întregii naţiuni în marea cîntorie a poporului şi civilizaţiei moderne, partidul nostru asigură condiţiile pentru dezvoltarea continuă a democraţiei socialiste în cadrul întregii societăţi, pentru perfecţionarea formelor organizatorice de participare nemijlocită a întregului popor la conducerea statului — considerînd că aceasta este o necesitate obiectivă a însăşi înfrîntării pe calea socialismului şi comunismului, un factor determi-

nant al întăririi orînduirii noastre noi. (Aplauze puternice, îndelungate).

O sarcină importantă a sindicatelor este aceea de a asigura participarea maselor muncitoare, în cadrul Frontului Unităţii Socialiste, la activitatea politică generală, cit şi la efectuarea controlului obştesc de masă asupra diferitelor sectoare sociale legate de satisfacerea cerinţelor oamenilor muncii, de rezolvarea propunerilor cetăţenilor privind perfecţionarea activităţii în aceste importante domenii. Controlul clasei muncitoare, al maselor populare este o parte componentă inseparabilă a conducerii democratice, a participării oamenilor muncii, a poporului, la guvernarea societăţii, a afirmării democraţiei socialiste. (Aplauze puternice, îndelungate). La baza acestei orientări a partidului nostru stă concepţia marxist-leninistă cu privire la rolul hotărîtor al maselor în fîurirea istoriei, la faptul că edificarea orînduirii socialiste nu poate fi decît expresia voinţei conştiente a maselor, că esenţa socialismului însăşi este unanimitatea revoluţionară — principiu care pune în centrul întregii activităţi sociale omul, demnitatea lui, egalitatea, dreptatea socială şi naţională, deplina egalitate în drepturi între toţi cei ce muncesc, fără deosebire de naţionalitate, împlinirea idealurilor celor mai înalte ale crecărilor valorilor materiale şi spirituale. (Aplauze puternice).

Sindicatele au fost investite cu atribuţii şi răspunderi însemnate în educarea comunistă a oamenilor muncii, în dezvoltarea conştiinţei socialiste şi cultivarea unei atitudini noi, înaltă faţă de muncă şi societate. Ele sînt chemate să aducă o contribuţie tot mai activă la întreaga politică a partidului de formare a omului nou al societăţii noastre, la promovarea în viaţă a principiilor etice şi echităţii socialiste. Sindicatele au datoria să acţioneze ferm pentru combaterea mentalităţilor retrograde, a tendinţelor de nesocotire a intereselor generale ale societăţii. Să nu uităm că în mentalitatea unor oameni — desigur nu atît din rîndul clasei muncitoare — mai persistă rămăşiţe ale concepţiilor vechi, ale spiritului burghez şi mic-burghez, că unii ar dori să dea cît mai puţin societăţii, dar în schimb să primească cît mai mult. Asemenea oameni în numele principiilor socialismului, ar dori un sistem de continesare materială în care să fie stimulate şi recompensate nu atît munca, cît chiulul, sustragerea de la îndatoririle sociale; după asemenea oameni şi pentru a trîndaşi s-ar cere ceva „eforturi” — vă aduceţi aminte de povestea cu lenesul care a preferat să fie dus la spînzurătoare decît să-şi ia min-

(Continuare în pag. a III-a)

Tovarăşul Nicolae Ceaulescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, ceilalţi tovarăşi din conducerea noastră, membrii Comitetului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, eveniment de seamă în viaţa politică şi socială a ţării.

La sosită în sala Palatului Republicii, care găzduieşte lucrările congresului, secretarul general al partidului, ceilalţi tovarăşi din conducerea de partid şi de stat au fost întâmpinaţi cu însufleţite aplauze, cu ovăţi şi urale. Clipe în sir s-a scîndat cu înfrîntare numele partidului şi al secretarului general: „Ceaulescu — P.C.R., Ceaulescu — P.C.R.”.

În aplauzele entuziaste ale participanţilor, în prezidiul de deschidere al lucrărilor congresului au luat cuvîntul tovarăşii Ceaulescu, tovarăşii Manea Mănescu, tovarăşii Elena Ceaulescu, tovarăşii Stefan Voitec, Emil Bobu, Cornel Burtică, Gheorghe Ciocar, Lina Ciobanu, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Paul Niculescu, Gheorghe Oprea, Gheorghe Pană, Ion Pătan, Dumitru Popescu, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Iosif Uzlur, Ilie Verdet, Stefan Andrei, Iosif Banc, Mihai Dălea, Mihai Gere, Nicolae Giosan, Ion Ionăş, Ion Ursu.

În prezidiu iau loc, de asemenea, vicepreşedinţii şi secretarii ai Consiliului Central al U.G.S.R., preşedinţii ai uniunilor sindicatelor pe ramuri, ai consiliilor sindicale judeţene şi raionale, ai comitetelor de conducere din întreprinderi şi instituţii, muncitori, măistri, tehnicieni şi cercetători, oameni de ştiinţă şi cultură, conducători de întreprinderi industriale şi agricole.

Din prezidiu fac parte, totodată, reprezentanţii organizaţiilor sindicale internaţionale şi ai organizaţiilor sindicale de peste hotare care participă la lucrările congresului.

În sală se află, ca invitaţi, membri ai C.C. al P.C.R. şi ai guvernului, vechii militanţi ai mîscării muncitoreşti din ţara noastră, activişti de partid şi de stat, personalităţi ale vieţii ştiinţifice, culturale şi artistice.

Sînt prezenţi membrii delegaţiilor sindicale de peste hotare.

La sedinţa de deschidere participă sefi misiunii diplomatice acreditate la Bucureşti.

Deschizînd lucrările congresului, tovarăşul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, a spus:

În numele tuturor participanţilor, saluăm cu adînc respect, cu profundă dragoste şi stimă prezenţa în mijlocul nostru a conducerei partidului şi statului, în frunte cu cel mai iubit fiu al clasei muncitoare şi al întregului nostru popor, secretarul general al partidului, preşedintele Republicii Socialiste România, tovarăşul Nicolae Ceaulescu.

tră personal, sindicatelor, a grîjii cu care îndrumaţi permanent activitatea noastră.

Definirea de către partid, de către conducerea noastră, mult stimată tovarăş Nicolae Ceaulescu, a rolului şi atribuţiilor sindicatelor în viaţa economică şi socială a patriei, în sistemul democraţiei noastre socialiste a deschis un orizont larg şi a conferit un program clar activităţii sindicatelor ca organizaţii profesionale ale oamenilor muncii, a determinat întărirea capacităţii politice şi organizatorice, activizarea participării lor la realizarea marilor sarcini ale construcţiei socialiste în ţară.

Nu folosim de acest prilej pentru a da glas încă o dată hotărîrii milioanelor de membri ai sindicatelor de a munci neobosit, cu dăruire, sub conducerea şi îndrumarea organelor şi organizaţiilor de partid, pentru realizarea obiectivelor şi sarcinilor trasate sindicatelor de către partid, pentru înfăptuirea neabătută a măreţului Program de fîurire a societăţii socialiste multilaterale dezvoltate şi înaintarea a României spre comunism.

În numele Consiliului Central al U.G.S.R., tovarăşul Gheorghe Pană a adresat un călduros salut delegaţilor şi invitaţilor prezenţi la congres şi, prin ei, tuturor membrilor de sindicat din patria noastră.

Avem bucuria şi satisfacţia deosebită a continuat vorbirul — de a saluta prezenţa celor 91 de delegaţi din 81 de ţări şi a 4 organizaţii internaţionale care participă la lucrările congresului.

Participarea a numeroşi reprezentanţi ai organizaţiilor sindicale de pe toate continentele, ai organizaţiilor internaţionale sindicale este expresia prieteniei şi solidarităţii muncitoreşti care leagă organizaţiile noastre, a doctrinei comune de lărgire şi dezvoltare a colaborării, de întărirea unităţii de acţiune a tuturor forţelor care luptă împotriva exploatării şi asupririi, a inegalităţii sociale şi naţionale, pentru realizarea aspiraţiilor popoarelor de libertate şi progres, pentru fîurirea unei noi ordini economice şi politice mondiale, a unei lumi a păcii şi colaborării internaţionale.

În continuare sînt alese organele de lucru ale congresului: prezidiul, comisia de redactare a proiectelor de hotărîri şi a rezoluţiilor congresului.

A fost aprobată apoi, în unanimitate, următoarea ordine de zi a congresului:

1. Raportul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor asupra activităţii desfăşurate de la congresul precedent şi sarcinile ce revin sindicatelor în înfăptuirea hotărîrilor celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român.

2. Raportul Comisiei centrale de cenzori.

3. Adoptarea unor completări şi modificări la statutele organizaţiilor sindicale.

4. Alegerea Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România şi a Comisiei centrale de cenzori.

Adoptîndu-se regulamentul de desfăşurare a lucrărilor congresului, s-a hotărît ca lucrările să se desfăşoare

atît în sedinţe plene, cit şi pe comisiile de lucru, pentru a da posibilitatea unui număr cît mai mare de delegaţi să participe la dezbaterile problemelor înscrise pe ordinea de zi.

Congresul a aprobat constituirea celor 8 comisi de lucru şi prezidiilor acestora.

Exprimînd dorinţa tuturor delegaţilor şi invitaţilor, a celor peste 6 milioane de membri de sindicat din patria noastră, preşedintele Consiliului Central al U.G.S.R. a rugat pe tovarăşul Nicolae Ceaulescu să ia cuvîntul.

Întîmpinat cu îndelungi ovăţi şi urale, a luat cuvîntul tovarăşul NICOLAE CEAULESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România.

Cuvîntarea secretarului general al partidului a fost urmărită cu deosebită atenţie, cu larg interes, a fost aprobată cu însufleţire şi subliniată, în repetate rînduri, cu vii aplauze.

Făcîndu-se ecoul gîndurilor şi sentimentelor împărtăşite în aceste momente, tovarăşul Gheorghe Pană s-a adresat tovarăşului Nicolae Ceaulescu, spunînd:

„În numele participanţilor la congresul nostru, al tuturor membrilor de sindicat, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi din patria noastră, permiti-ne să vă exprimăm cele mai profunde şi sincere mulţumiri. Întreaga noastră graţitudine pentru aprecierile făcute adresa organelor şi organizaţiilor sindicale, pentru indicările deosebite de preţioase menite să asigure întărirea în continuare a capacităţii politice, organizatorice şi educative a sindicatelor, perfecţionarea întregii lor activităţi, creşterea contribuţiei lor la înfăptuirea obiectivelor edificării societăţii socialiste multilaterale dezvoltate pe pămîntul patriei noastre.

Importanta cuvîntare pe care atîi rostii-o la tribuna congresului nostru produce un vibrant ecou în inimile şi gîndurile noastre, ale tuturor membrilor sindicatelor din România. Document de o excepţională însemnată teoretică şi practică, această magistrală expunere reprezintă încă o mărturie elocventă a spiritului riguros ştiinţific, a clarviziunii cu care dumneavoastră, mult stimat tovarăş secretar general, abordaţi problemele fundamentale ale dezvoltării societăţii româneşti, ale evoluţiei clasei muncitoare — clasă conducătoare în înfrîntarea noastră — ale democraţiei socialiste şi, în cadrul acesteia, ale înaltei misiuni ce revine sindicatelor în opera de edificare a socialismului şi comunismului. Analiza făcută de dumneavoastră, printr-un deosebită competenţă, de spiritul revoluţionar ce caracterizează întreaga dumneavoastră viaţă şi activitate, orientările şi indicaţiile din congresul nostru şi activităţii sin-

dicatelor în noua etapă istorică constituită pentru organele şi organizaţiile sindicale un măreţ program de acţiune şi creaţie, ce mobilizează energiile, ne stimulează spiritul de răspundere şi dăruire în muncă pentru realizarea prevederilor planului pe anul 1976, a obiectivelor noului cincinal, a grandiosului Program adoptat de Congresul al XI-lea al Partidului Comunist Român.

În spiritul cuprînzătoare şi profunde analize a situaţiei internaţionale actuale, pe care atîi făcut-o în cuvîntarea dumneavoastră, Uniunea Generală a Sindicatelor, exprîmînd voinţa milioanelor de oameni ai muncii pe care îi reprezintă, susţine întregul nostru şi contribuim cu forţe sporite la afirmarea politicii internaţionaliste a partidului şi statului nostru, va intensifica solidaritatea activă cu oamenii muncii, cu organizaţiile lor sindicale de pe toate meridianele lumii, în lupta împotriva şi politicii imperialiste, colonialiste şi neocolonialiste, pentru o nouă

la sfîrşit într-o atmosferă însufleţitoare. În sală răsună din nou ovăţi şi urale pentru partid şi secretarul său general, pentru România socialistă, pentru eroica noastră clasă muncitoare, pentru minunatul nostru popor. Se scandează cu însufleţire „Ceaulescu — P.C.R.”, „Ceaulescu şi poporul”.

Pe continuarea lucrărilor, tovarăşul Gheorghe Pană a prezentat Raportul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor asupra activităţii desfăşurate de la congresul precedent şi sarcinile ce revin sindicatelor în înfăptuirea hotărîrilor celui de-al XI-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Preşedintele Comisiei centrale de cenzori, tovarăşul Ion Moga, a dat apoi citire raportului comisiei.

La dezbaterile problemelor cuprinse pe ordinea de zi au luat cuvîntul tovarăşii Gheorghe Stuparu, preşedintele Consiliului municipal al sindicatelor Bucureşti, Gheorghe Raşa, preşedintele comitetului sindicatelor, preşedintele comitetului sindica-

lului de la Combinatul petrochimic Piteşti, Alexandru Stoica, otelar la Combinatul siderurgic Galaţi, Eleonora Nila, director al întreprinderii „Textila-Cisnădie, Ion Alexandru, preşedintele Consiliului judeţean al sindicatelor Braşov, Constantin Hercul, preşedintele comitetului Uniunii sindicatelor din ramura agricolă, industrie alimentară şi ape, Paul Dinu, Erou al Muncii Socialiste, măistrul la întreprinderea „Electrotur”-Cărlova.

În unanimitate, congresul a aprobat raportul Comisiei de validare, prezentat de tovarăşul Mircea Georgescu, preşedintele comisiei.

În reluarea dezbaterilor, în plen, au luat cuvîntul tovarăşii Constantin Iancu, preşedintele Consiliului judeţean al sindicatelor-Arad, Arpad Urban, preşedintele comitetului Uniunii sindicatelor din economia forestieră şi materialelor de construcţie, Anic Albu, operator chimist la Combinatul de fibre sintetice Săveşti, Andrei Mircea, preşedintele Consiliului judeţean al sindicatelor Timiş, Virgil Flores, director la întreprinderea „Tractorul”-Brasov, şi Nicolae Andreescu, preşedintele comitetului sindicalului de la Institutul medico-farmaceutic din Cluj-Napoca.

În cadrul unei sedinţe festive, conducătorii delegaţiilor de peste hotare au înmînat mesaje de salut adresate congresului de organizaţiile sindicale pe care le reprezintă: Federaţia Sindicală Mondială, Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S., Uniunea Sindicatelor din Iugoslavia, Confederaţia Generală a Muncii din Franţa, Federaţia Generală a Sindicatelor din Coreea, Consiliul Central al Sindicatelor din Bulgaria, Consiliul Central al Sindicatelor din Ungaria, Consiliul Central al Sindicatelor din Polonia, Confederaţia Internaţională a Sindicatelor Arabe, Mişcarea

Sedinţa inaugurală a congresului

Sindicală Revoluţionară din Cehoslovacia, Uniunea Naţională a Muncitorilor din Angola, Federaţia Sindicatelor din Vietnam, Federaţia Sindicatelor Libere Germane (R.D. Germană), Consiliul Central al Sindicatelor din Mongolia, Centrala Oamenilor Muncii din Cuba, Federaţia Egipteană a Muncii, Congresul Federal de Unitate Socială al Oamenilor Muncii din America Latină, Biroul Internaţional al Muncii, Uniunea Generală a Muncitorilor din Sudan, Uniunea Marxistă a Muncii, Comisiile Muncitoreşti din Spania, Confederaţia Sindicatelor Crestine din Belgia, Centrala Unică a Oamenilor Muncii din Chile, Confederaţia Sindicatelor din Turcia, Confederaţia Generală a Oamenilor Muncii din Costa Rica, Congresul Sindicatelor din Ghana, Intersindicală din Portugalia, Federaţia Generală a Sindicatelor Iordaniene, Uniunea Sindicatelor Laotiene, Uniunea Generală a Muncii din Spania, Congresul Naţional al Muncii, Federaţia Naţională Pakistaneză a Sindicatelor, Confederaţia Naţională a Oamenilor Muncii din Senegal, Federaţia Muncitorilor Palestineni, Uniunea Naţională a Muncitorilor din Algeria, Centrala Unică a Oamenilor Muncii din Panama, Congresul Muncii din Mexic, Federaţia Generală a Sindicatelor Muncitorilor din Siria, Uniunea Naţională a Muncitorilor din Tanzania, Federaţia Sindicală din Salvador, Organizaţia Sindicală din Mozambic, Uniunea Naţională a Oamenilor Muncii din Zair, Confederaţia Sindicală Congoleză, Federaţia Generală a Muncitorilor din Irak, Uniunea Naţională a Muncitorilor din Namibia, Confederaţia Sindicatelor din Finlanda, Uniunea Naţională a Oamenilor Muncii din Guinea-Bissau, Uniunea Sindicatelor Funcţionarii Germani (R.F. Germană), Uniunea Generală a Oamenilor Muncii din R. P. Benin, Congresul Sindicatelor din Africa de Sud, Uniunea Generală Tunisiană a Muncii, Uniunea Muncii din Gambia, Congresul Sindicatelor din Zambia, Congresul Sindicatelor din întreaga India, Congresul Unit al Muncitorilor din Liberia, Uniunea Muncitorilor din Mauritania, Congresul Sindicatelor din Irlanda, Congresul Sindicatelor din Scoţia, Consiliul General al Sindicatelor din Japonia, Federaţia Independentă a Sindicatelor din Japonia, Federaţia celor trei Confederaţii Sindicale Italiene (C.G.I.L., C.I.S.L. şi U.I.L.), Centrala Unitară a Oamenilor Muncii din Venezuela, Uniunea Sindicatelor din ramurile constructoare de maşini din Marea Britanie, Congresul Naţional al Sindicatelor din Ecuador, Federaţia Autonomă a Sindicatelor din Guatemala, Confederaţia Muncii din întregul Pakistan, Confederaţia Naţională a Muncitorilor din Guinea, Uniunea Generală a Oamenilor Muncii din Coasta de Filde, Uniunea Naţională a Muncitorilor din Niger, Uniunea Generală a Oamenilor Muncii din Congo, Uniunea Sindicală a Oamenilor Muncii din Volta Superioară, Federaţia

Pancipriotă a Muncii, Uniunea Generală a Muncitorilor din Malta, Organizaţia Sindicală din São Tomé şi Príncipe, Federaţia Sindicală Gaboneză, Federaţia Generală a Muncitorilor din Kuwait, Congresul Muncii din Sierra Leone, Federaţia Naţională a Sindicatelor Muncitorilor şi Funcţionarii din Liban, Organizaţia Centrală a Muncitorilor din Kenya, Uniunea muncitorilor agricoli şi de alte profesii din Guyana, Congresul Sindicatelor Africane din Zimbabwe, Federaţia Sindicatelor Muncitorilor din Republica Malgăşa, Confederaţia Sindicală a Oamenilor Muncii din Columbia şi Federaţia Muncii din Lesotho.

De asemenea, următoarele organizaţii sindicale, care nu au putut trimite delegaţi la congres, au transmis mesaje de salut şi urări de succes: Confederaţia Europeană a Sindicatelor, Confederaţia Mondială a Muncii, Congresul Sindicatelor din Marea Britanie, Federaţia Sindicatelor din Islanda, Confederaţia Muncii din Japonia, Federaţia Muncitorilor din Luxemburg, Federaţia Olandeză a Sindicatelor, Federaţia Naţională a Sindicatelor Protestante din Olanda, Uniunea Sindicatelor din Elveţia şi Uniunea Naţională a Muncitorilor Mineri din Marea Britanie.

În numele delegaţilor şi invitaţilor la congres, au tuturor membrilor de sindicat din ţara noastră, tovarăşul Gheorghe Pană a exprîmat cele mai calde mulţumiri delegaţilor de peste hotare prezente la congres şi, prin intermediul lor, organizaţiilor sindicale pe care le reprezintă şi care au adus la congres, în calitate de invitaţi, salutul lor Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor:

„Aprecîm prezenţa la congres

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

(Urmare din pag. a II-a)

care — care s-ar cuveni să fie recompensate într-un mod special, poate mai mult chiar decât munca. (Aplauze; aplauze).

Este timpul să punem capăt cu hotărâre acestei mentalități, să realizăm cu fermitate în viața principii după care societatea noastră nimănui nu i se poate asigura mai mult decât dă societății, nimănui nu i se poate îngădui să prospere de pe urma leneviei. Nu poate fi tolerată încercarea de a trăi din expediente sau din frustrarea societății și a membrilor ei. Parazitismul, sub orice formă s-ar manifesta, constituie o manifestare profund retrogradă, cu caracter antisocial, și nu trebuie tolerat sub nici un motiv. Principiile echității socialiste care stau la baza retribuției noastre cer ca fiecare să primească în raport cu contribuția concretă pe care o aduce — la locul său de muncă — la progresul societății, la dezvoltarea economică și socială a patriei. Toți cetățenii trebuie să fie conștienți că bunăstarea și fericirea lor depind de felul cum este gospodărită averea națională, de felul cum acționează pentru întărirea și dezvoltarea continuă a proprietății socialiste — singura sursă a progresului societății, a întăririi independenței și suveranității naționale, a ridicării nivelului de trai, material și spiritual al întregului nostru popor. (Aplauze puternice).

Este evident că pentru a-și îndeplini în bune condiții sarcinile și atribuțiile deosebite de importante ce le revin în etapa actuală de dezvoltare a societății, statele trebuie să acorde o atenție sporită îmbunătățirii organizării propriilor lor activități, perfecționării titlului și metodelor de muncă, lichidării manifestărilor de burocratism și formalism care mai dănuie în activitatea lor. Ele trebuie să întărească necontenit legăturile cu masele de oameni ai muncii, să cunoască îndeaproape cerințele și preocupările acestora, să manifeste o înaltă solicitare față de propunerile și sugestiile maselor, față de cerințele lor justificate, să dezvolte cât mai larg democrația sindicală. Centrul de greutate al muncii activiștilor sindicali trebuie să fie întreprinderea, unitatea de producție, locul unde trăiesc și muncesc oamenii. Numai în strânsă legătură cu masele, activul sindical, conducerea sindicatelor pot să-și îndeplinească misiunea, iar sindicatele pot reprezenta o forță tot mai puternică în societatea noastră socialistă. (Aplauze puternice).

Este necesar ca organele și organizațiile de partid, comunități care lucrează în cadrul sindicatelor să acorde o atenție sporită îmbunătățirii muncii acestora, creșterii continue a rolului și răspunderii lor în activitatea economică și socială, în unirea eforturilor oamenilor muncii, în educația comunistă a maselor, în întreaga operă de construcție socialistă. Sindicatul trebuie să devină un instrument tot mai eficient prin care oamenii muncii să poată participa efectiv la soluționarea tuturor problemelor dezvoltării societății noastre. Numai astfel activitatea sindicatelor va corespunde pe deplin exigențelor tot mai mari pe care le pune în fața lor perspectiva dezvoltării societății noastre în noua etapă istorică. Numai astfel activul sindical, organele de conducere de jos până sus, vor, dacă vreți, de jos până jos, se vor ridica la nivelul cerințelor dezvoltării societății noastre, își vor sporii contribuția la soluționarea problemelor, își vor îndeplini în tot mai bune condiții misiunea față de membrii sindicatelor, de clasa muncitoare, de întregul nostru popor, față de cauza socialismului, a progresului și bunăstării națiunii noastre. (Aplauze puternice).

Dragi tovarăși,

Punind în centrul activității preocuparea permanentă pentru dezvoltarea economică și socială a țării, pentru edificarea cu succes a statului socialist pe pământul României, partidul nostru acordă, totodată, o atenție deosebită vieții internaționale, promovează o politică externă activă de pace și colaborare cu toate popoarele, pornind de la unitatea dialectică, indisolubilă, care există între sarcinile naționale și îndatoririle internaționale ale clasei muncitoare, ale statului socialist.

Întreaga desfășurare a evenimentelor internaționale a confirmat și confirmă pe deplin justetea aprecierilor Congresului al XI-lea al partidului nostru cu privire la evoluția mondială, punind în evidență caracterul profund realist al orientărilor Partidului Comunist Român în domeniul politicii internaționale. În lume au avut și continuă să aibă loc profunde transformări revoluționare, naționale și sociale, s-au petrecut și se petrec mutații adânci în raportul internațional de forțe. Un rol esențial în toate acestea mari deplasări social-politice contemporane îl au țările socialiste, realizările lor remarcabile în dezvoltarea economică și socială, politica lor de pace și colaborare, influența lor mai puternică pe care ideile socialiste o exercită asupra conștiinței popoarelor, asupra procesului istoric mondial. Totodată, cursul vieții internaționale este puternic influențat de politica tinerelor state independente, a celor peste 100 de țări care s-au eliberat de dominația colonială și au pășit pe calea dez-

SINDICATELE TREBUIE SĂ FACĂ TOTUL PENTRU AȘI ÎNDEPLINI ATRIBUȚIILE, PENTRU A SE SITUA LA ÎNĂLȚIMEA ÎNCREDERII CE LI SA ACORDAT, ADĂCIȘI ÎN CONTRIBUȚIE TOT MAI ÎNSEMNATĂ LA ÎNFAPTUIREA PROGRAMULUI PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN NICOLAE CEAUȘESCU

vollării de sine stătătoare, afirmându-se tot mai puternic ca națiuni distincte, libere și independente. Mari schimbări s-au produs și în cadrul lumii capitaliste, unde a continuat să se accentueze criza generală ce cuprinde toate laturile vieții economice și sociale; se ascute tot mai mult contradicțiile proprii acestei ordini, ca și contradicțiile dintre state, întărindu-se tot mai mult tendința de afirmare a seriei politice independente într-o serie din aceste țări. De asemenea, un factor deosebit de important al schimbărilor survenite în lume îl constituie intensificarea luptei maselor populare din țările capitaliste pentru drepturi și libertăți democratice, pentru transformări progresiste în viața societății, pentru o politică de pace și colaborare internațională, creșterea solidarității forțelor progresiste, democratice, antiimperialiste de pe toate continentele. Astăzi se manifestă mai pregnant ca oricând hotărârea popoarelor de a pune pentru totdeauna capăt vechii politici imperialiste de dominație și aspirare, de dictat și ingerință în treburile altor popoare, voința lor de a promova relații noi între state, întemeiate pe egalitate și echitate, pe dreptul fiecărei națiuni de a fi deplin stăpână pe bogățiile naționale, pe destinele sale, de a-și organiza viața potrivit voinței proprii, fără nici un amestec din afară. (Aplauze puternice, îndelungate).

Întreaga evoluție social-politică contemporană demonstrează în mod clar mai evident rolul pe care îl joacă popoarele în făurirea istoriei, în dezvoltarea progresistă a societății. Realitatea impune întărirea solidarității active a clasei muncitoare — forța cea mai puternică a lumii contemporane în stare să unească în jurul său toate clasele și forțele progresiste, să asigure transformarea revoluționară a societății. (Aplauze puternice). O pregnantă ilustrare a acestui adevăr universal valabil o constituie experiența revoluționară a patriei noastre. Cucerirea puterii politice, victoria revoluției și construcția socialiste au transformat clasa muncitoare din România în clasă conducătoare a societății și-a asumat răspunderea destinului întregii națiuni. Îndeplinindu-și cu cinste acest mare rol istoric, dovedindu-se prin întreaga ei activitate fidelă intereselor și năzuințelor supreme ale națiunii, clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei comunist, și-a câștigat încrederea deplină, stima și prețuirea întregului nostru popor. (Aplauze puternice, îndelungate).

Pornind de la realitățile istorice concrete și de la condițiile specifice ale României, clasa muncitoare, sub conducerea partidului ei revoluționar, marxist-leninist, și-a afirmat și se afirmă drept forța socială hotărâtoare a edificării societății noi, socialiste, bazată pe dreptate socială, pe egalitate și echitate, pe libertatea și dreptul poporului de a fi stăpîn în propria sa țară. Clasa noastră muncitoare, Partidul Comunist Român s-au dovedit cei mai vajnici apărători ai independenței și suveranității naționale, promotorii unei politici care a asigurat patriei noastre un rol activ în lupta mondială pentru progres, un loc demn

în rindul națiunilor lumii, considerându-se tot mai puternic ca națiuni distincte, libere și independente. Mari schimbări s-au produs și în cadrul lumii capitaliste, unde a continuat să se accentueze criza generală ce cuprinde toate laturile vieții economice și sociale; se ascute tot mai mult contradicțiile proprii acestei ordini, ca și contradicțiile dintre state, întărindu-se tot mai mult tendința de afirmare a seriei politice independente într-o serie din aceste țări. De asemenea, un factor deosebit de important al schimbărilor survenite în lume îl constituie intensificarea luptei maselor populare din țările capitaliste pentru drepturi și libertăți democratice, pentru transformări progresiste în viața societății, pentru o politică de pace și colaborare internațională, creșterea solidarității forțelor progresiste, democratice, antiimperialiste de pe toate continentele. Astăzi se manifestă mai pregnant ca oricând hotărârea popoarelor de a pune pentru totdeauna capăt vechii politici imperialiste de dominație și aspirare, de dictat și ingerință în treburile altor popoare, voința lor de a promova relații noi între state, întemeiate pe egalitate și echitate, pe dreptul fiecărei națiuni de a fi deplin stăpână pe bogățiile naționale, pe destinele sale, de a-și organiza viața potrivit voinței proprii, fără nici un amestec din afară. (Aplauze puternice, îndelungate).

Creșterea rolului clasei muncitoare în evoluția social-politică a lumii contemporane apare tot mai evident în momentul de față ca o realitate și, în același timp, ca o necesitate tot mai imperioasă, fiind seamă de faptul că asistăm la declanșarea unei puternice ofensive împotriva dezvoltării libere și independente a popoarelor. Forțele reacționare își manifestă în mod evident îngrijorarea și teama față de profunde procese innoitoare ce se petrec în lumea contemporană, de progresele popoarelor ce edifică nouă ordine socială, de relațiile internaționale de tip nou, menite să exercite o puternică influență asupra raporturilor dintre națiuni, privesc cu panică prăbușirea ireversibilă a sistemului colonial, lichidarea dependenței și aspirării de secol a altor popoare, sint tot mai intens preocupate de tendințele popoarelor din țările capitaliste dezvoltate de a păși pe calea unei politici noi, de progres social și independență națională. Forțele imperialiste reacționare văd o piedică esențială pentru politica lor de dominație în promovarea politicii de independență națională, în afirmarea voinței popoarelor de a-și folosi bogățiile naționale în interesul propriilor lor economic-sociale cât mai rapide.

Forțele retrograde, dorind să oprisească uriașul proces revoluționar al lumii contemporane, își îndreaptă atacul principal împotriva politicii de independență și suveranitate națională a popoarelor. În acest scop, ele încearcă să acrediteze teza că națiunea, independența națională sunt categorii sociale perimate ce nu mai corespund actualului stadiu al dezvoltării istorice, că omenirea a intrat în epoca companiilor, a diferitelor organisme supra-naționale. Pe plan filozofic și teoretic se desfășoară o vastă activitate pentru a convinge popoarele că trebuie să renunțe la independență și suveranitate sau măcar să cedeze o însemnată parte din acestea, lăsându-și soarta, viitorul în mâinile organismelor supra-naționale, care nu reprezintă, de fapt, decât o nouă formă a politicii de dominație și aspirare. În esență, se urmărește dezarmarea popoarelor, perpetuarea politicii de ingerință și exploatare a bogățiilor naționale ale altor state, frînarea dezvoltării și afirmării socialismului, precum și diminuarea rolului tinerelor state independente în viața contemporană. Toate aceste încercări de dezarmare, dezorientare și chiar intimidare a popoarelor sunt însă sortite eșecului. (Aplauze puternice, îndelungate).

În memoria tuturor națiunilor sunt încă vii consecințele politicii de dominație colonială și, oricât s-ar strădui apologetii neocolonialismului, nici un popor nu se va mai lăsa înșelat de fraze frumoase, chiar dacă vechia „marfă” este prezentată într-un ambalaj nou, citeodată chiar aurit.

Nu putem trece însă cu vederea că în ultimul timp rolul națiunii, principiile independenței și suve-

ranității naționale sint subapreciate, sau chiar negate, și de pe poziții marxist-leniniste. Invocând concepția marxist-leninistă, înționalismul proletar, unii filozofi, teoreticieni încearcă să demonstreze că națiunea și-a încheiat misiunea istorică și că în socialism ea nu mai are nici o perspectivă, că politica de apărare a independenței naționale constituie o încălcare a marxism-leninismului, o alunecare pe pozițiile naționalismului burghez, că afirmarea principiilor egalității și independenței reprezintă principial pericol în lupta revoluționară, antiimperialistă. Ei susțin, nici mai mult nici mai puțin, că apărarea independenței naționale, afirmarea statelor independente sint manifestări incompatibile cu internaționalismul revoluționar, cu spiritul solidarității în lupta împotriva dominației, pentru progres social. Nu poți să nu observi faptul evident că asemenea raționamente sint complet greșite, că ele vin în contradicție totală cu realitatea, cu legăturile și adevărurile generale valabile, cu concepția atotbiruitoare a materialismului dialectic și istoric, cu marxism-leninismul. (Aplauze puternice).

Este știut ce mare atenție au acordat clasicii marxism-leninismului națiunii, luptei pentru independență, dezvoltării națiunii socialiste. Mă voi referi în acest sens, considerând că sint foarte instructive, la unele citate. Astfel, Karl Marx în „Manifestul constitutiv al asociației internaționale a muncitorilor” spune că: „...legile simple ale moralei și echității, care trebuie să reglementeze relațiile dintre persoane particulare, să devină legi supreme în relațiile dintre națiuni”, iar Friedrich Engels în lucrarea „Rolul violenței în istorie” scria „pentru a asigura pacea internațională, trebuie înlăturată mai întâi toate disensiunile naționale evitabile, trebuie ca fiecare popor să fie independent și stăpîn în casa lui”. Iată cum aprecia clasicii marxismului asezarea relațiilor dintre națiuni pe baza legilor egalității și moralei, a independenței și suveranității, a dreptului fiecărui popor de a fi stăpîn în propria țară. Cred că se găsesc sute — ca să nu spun mii — de astfel de citate, dar nu despre acestea a vorba acum.

Dezvoltarea solidarității internaționale a celor ce muncesc nu presupune în nici un fel negarea intereselor și aspirațiilor propriului popor. Misiunea istorică a clasei muncitoare — așa cum a fost concepută de întemeietorii socialismului științific și cum s-a afirmat ea de-a lungul timpului — este ca, eliberându-se pe sine, să elibereze întregul popor de exploatare, aspirare și dominație. Devenind clasa conducătoare în societate, clasa muncitoare are înalta datorie de a apăra libertatea patriei, independența și suveranitatea poporului, de a face totul pentru propășirea și bunăstarea națiunii, de a asigura căderea noii ordini sociale, corespunzătoare condițiilor istorice specifice și voinței propriului popor. Ignorarea salvărilor independenței naționale, acceptarea încălcării suveranității poporului căruia îi aparține clasa muncitoare, partidul comunist, sint sinonime, în ultimă

instanță, cu abdicarea de la principiile revoluționare marxist-leniniste, de la misiunea încredințată de istorie comunistilor, cu alunecarea pe panta cosmopolitismului și nihilismului național. Este foarte edificator în această privință modul în care definea poziția arătată mai sus V. I. Lenin în lucrarea sa „Despre mîndria națională a vellecosilor”: „Nimeni nu este vinovat că s-a născut rob, dar robul care nu numai că nu aspiră la libertatea sa proprie, ci se apucă să-și justifice robia și s-o sultemenească... un asemenea rob este un slugoi și o trîntură, care stîrnește un sentiment legitim de repulsie, de indignare și dispreț”. Este greu să găsești alte cuvinte mai plastice și mai potrivite decât cele folosite de Lenin pentru a caracteriza profilul celor ce-și teneagă poporul, care sint dispuși să-și sacrifice independența și suveranitatea. (Aplauze puternice, îndelungate). Într-adevăr, Lenin avea de o mie de ori dreptate: cel care nu se ridică la luptă pentru a-și apăra demnitatea, dreptul la libertate și independență, pentru afirmarea entității națiunii sale, acela își merită pe deplin soarta de rob, disprețului propriei națiuni, al popoarelor.

Dar este un adevăr universal valabil că „proletariatul, eliberându-se pe sine de exploatare și aspirare și constituindu-se în clasă dominantă a societății, își asumă, totodată, cu curaj și abnegație răspunderea eliberării sociale și naționale a întregului popor, a salvării independenței și suveranității sale. Istoria, viața demonstrează zi de zi vechiul adevăr marxist, potrivit căruia nu poate fi liber un popor ce asuprește alte popoare sau nu recunoaște dreptul lor la independență. (Aplauze puternice). Nu trebuie uitat nici în moment de apărare a libertății și independenței este o condiție esențială a înfăptuirii idealurilor socialismului și comunismului în lume, că aceasta constituie adevărată piatră de încercare a adevărului internaționalism proletar revoluționar. (Aplauze puternice, îndelungate). Țăria internaționalismului proletar, a solidarității internaționale depinde tocmai de forța clasei muncitoare din fiecare țară, de autoritatea și încrederea de care ea și partidul ei revoluționar se bucură în rîndurile propriului popor — și nu de nesocotirea și sacrificarea intereselor naționale în numele unor teze și principii aflate în contradicție flagrantă cu cerințele obiective ale vieții, cu însăși dezvoltarea istorică. (Aplauze îndelungate).

Subaprecierea cauzei suveranității popoarelor dovedește o gravă neînțelegere a realităților lumii contemporane, în care apărarea și consolidarea independenței constituie o cerință legitimă, progresistă, revoluționară, aflată la ordinea zilei. Se știe că noile națiuni create recent sint profund însetate de independență și dornice să-și simtă gustul din plin, conștiente fiind că întărirea și consolidarea acestei mari cuceriri, dobîndite prin luptă grea, cer o lungă perioadă de timp. Chiar și în cadrul națiunilor dezvoltate, masele muncitoare, cercurile sociale progresiste nu mai sint dispuse să-și cedeze prerogativele

suveranete, ridicîndu-se cu hotărîre pentru promovarea unei politici independente, autonome. Cu atât mai stringent se pune această sarcină în fața popoarelor din țările socialiste, profund interesate în dezvoltarea lor independentă. În afirmarea plenară a națiunii noi, socialiste, care reprezintă o uriașă forță dinamică în mobilizarea energierilor întregii societăți în lupta pentru înflorirea economică, științifică și culturală a patriei, pentru edificarea socialismului și comunismului. Fără îndoială că națiunea, întărirea independenței naționale sint factori determinanți ai progresului, ai însuși viitorului comunismului pe planeta noastră! (Aplauze puternice; urale. Se scandează îndelung „Ceaușescu — P.C.R.”).

Iată de ce Partidul Comunist Român, România pun la baza întregii politici externe principiile independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc și renunțării la forță în relațiile dintre state. De aceea ne pronunțăm cu hotărîre pentru unirea rîndurilor clasei muncitoare, a tuturor forțelor progresiste de pretutindeni, deoarece numai astfel se poate asigura promovarea unei politici noi, care să permită fiecărei națiuni dezvoltarea liberă, victoria pe calea furtorii unei vieți mai bune, progresului și civilizației internaționale. (Aplauze puternice, îndelungate).

În acest spirit România dezvoltă relații de prietenie și colaborare cu toate țările socialiste — de care este legată prin interese, aspirații și teluri fundamentale comune — întărește continuu solidaritatea cu tineretele state independente, cu țările în curs de dezvoltare, promovează, pe baza principiilor coexistenței pașnice, raporturi largi de cooperare cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

România participă activ la întreaga viață internațională, la eforturile popoarelor pentru destinarea și colaborare, pentru soluționarea marilor probleme complexe de care depinde pacea și progresul omenirii contemporane. După încheierea de succes a Conferinței de la Helsinki, sintem hotărîți să acționăm ferm pentru a ne aduce contribuția la transpunerea concretă în viață a principiilor și angajamentelor înscrise în documentele semnate — ce formează un tot unitar. Milităm cu toată fermitatea pentru trecerea la tratative concrete de dezarmare militară în Europa, de intensificare a colaborării între state, de normalizare în continuare a raporturilor intereuropene, de creare a unei atmosfere politice de destindere și încredere între toate națiunile.

Considerăm că unul din marile imperitive ale zilelor noastre este stingerea oricăror focare de încordare și conflict, soluționarea litigiilor dintre state pe calea tratativelor politice, pașnice. În acest spirit, ne pronunțăm cu toată energia pentru soluționarea conflictului și instaurarea unei păci trancine și juste în Orientul Mijlociu, pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemei Ciprului, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, lipsită de arme nucleare.

Apreciam că o problemă vitală pentru viitorul omenirii este înăpăturarea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare. Sintem hotărîți să milităm și în viitor, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, cu forțele înaintate de pretutindeni, pentru trecerea la măsuri concrete, practice de încetare a cursei înarmărilor, de desființare a bazelor și blocurilor militare, de retragere a trupelor străine de pe teritoriile altor state — măsuri care să ducă la eliberarea popoarelor de povara cheltuielilor militare, precum și de spectrul unui nou război nimicitor.

Pornim de la convingerea că o datorie esențială a tuturor popoarelor este de a face cu minunatele cuceriri ale științei și tehnicii contemporane să nu mai fie folosite în scopul distrugerii și subjugării, ci să servească exclusiv cauza progresului și civilizației, a bunăstării și fericirii tuturor popoarelor. (Aplauze puternice, îndelungate).

Ca țară socialistă și ca țară în curs de dezvoltare, România va acționa și în viitor pentru lichidarea subdezvoltării, a marilor decalaje între nivelul de dezvoltare economică a statelor, pentru instaurarea unei noi ordini economice și politice internaționale, a unor relații cu adevărat democratice și echitabile, care să asigure progresul rapid al tuturor popoarelor — și în primul rînd al celor rămase în urmă — să înlesnească accesul nelngărit de fiecare națiune la cuceririle civilizației moderne.

Considerăm că toate popoarele — indiferent de mărimea teritoriului, de puterea lor economică sau militară, de orînduirea socială — trebuie să participe activ, în condiții de deplină egalitate, la soluționarea problemelor internaționale. În mod deosebit, un rol important în această privință trebuie să-și aibă țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate, nemijlocit interesate în abolirea vechii politici de inechitate, în instaurarea relațiilor noi de deplină egalitate, în asigurarea unui climat de pace și colaborare internațională. Milităm consecvent pentru creșterea rolului și contribuției Organizației Națiunilor Unite, a celorlalte organisme internaționale la soluționarea problemelor ce confruntă astăzi omenirea.

Republica Socialistă România — din glas aspirațiilor și năzuințelor clasei noastre muncitoare, ale tuturor oamenilor muncii — va acționa și în viitor, cu toată fermitatea, pentru promovarea politicii noi, de pace și colaborare în toate domeniile, pentru întărirea solidarității forțelor înaintate, democratice de pretutindeni, pentru victoria progresului și civilizației întregii omeniri. (Aplauze puternice, îndelungate).

În spiritul politicii partidului și statului nostru trebuie să acționăm, pe arena internațională, și sindicatele. Ele trebuie să-și lărgescă contactele și să-și intensifice colaborarea cu sindicatele din întreaga lume, să întărească solidaritatea cu organizațiile proletariului din celelalte țări, să contribuie la lărgirea colaborării într-un spirit profund democratic între diferitele organizații sindicale pe plan mondial, prin unirea eforturilor lor în lupta comună pentru progres social, pentru pace și colaborare între toate statele.

Acționînd permanent în spiritul luminoaselor tradiții internaționaliste ale clasei noastre muncitoare, sindicatele din România trebuie să aducă o contribuție tot mai activă la lupta generală a oamenilor muncii de pretutindeni pentru progres, pentru independența popoarelor, pentru întărirea solidarității împotriva dominației imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru transformarea înnoitoare a societății, pentru noua ordine economică și politică internațională, pentru o lume mai dreaptă și mai bună. (Aplauze puternice, îndelungate).

Dragi tovarăși,

Avem în față un minunat program de dezvoltare a patriei, de înălțare a ei pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație socialistă. Prin realizarea acestui luminos program vom asigura un viitor fericit patriei noastre — și pentru această merită să ne dărîm toate forțele, întreaga noastră capacitate de muncă și creație. (Aplauze puternice, îndelungate).

Sînt incredincă că pentru înfăptuirea acestor mărete sarcini de viitor clasa noastră muncitoare, toți oamenii muncii, organizațiile sindicale, activul sindical, conducerea sindicatelor vor face totul, îndeplinindu-și în cele mai bune condiții misiunea, contribuind la victoria în patria noastră socialistă și comunismului. (Aplauze puternice; urale).

Cu această convingere urez delegații la congres, celor peste 6 milioane de membri ai sindicatelor, tuturor oamenilor muncii din patria noastră noi și tot mai mari succese în munca și lupta pentru realizarea programului partidului nostru de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și a comunismului în România. (Aplauze puternice, îndelungate; urale).

Vă urez, dumneavoastră, tuturor, întregului nostru popor, multă sănătate, putere de muncă pentru edificarea socialismului și comunismului, pentru măreția patriei noastre. (Aplauze puternice; urale și ovăzi). Se scandează îndelung: „Ceaușescu — P.C.R.”. Toți cei prezenți în sală aclamă minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

COMUNICĂȚI COMIN

cu privire la vizita președintelui Republicii Senegal, Léopold Sédar Senghor, în Republica Socialistă România

La invitația președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășii Elena Ceaușescu, președinte Republicii Senegal, Léopold Sédar Senghor, împreună cu doamna Colette Senghor, a efectuat o vizită oficială și de prietenie în Republica Socialistă România, în perioada 20—25 aprilie 1976.

Președintele Republicii Senegal a fost însoțit de o delegație oficială din care au făcut parte: Adrien Senghor, ministru dezvoltării rurale și al apelor, Louis Alexandrenne, ministru dezvoltării industriale și al mediului, Incopinart, Alimou Méné, ministrul culturii, Ibrahim Boye, ambasadorul Republicii Senegal în Republica Socialistă România, Amadou Bouta Gueye, vicepreședinte al Adunării Naționale, Moustapha Niassa, director al cabinetului președintelui, precum și alți funcționari superiori.

Cu ocazia vizitei în Republica Socialistă România, șeful statului senegalez și delegația care l-a însoțit au vizitat unități industriale și agricole, instituții sociale, culturale și turistice din Capitala și în județul Suceava. Aceste vizite au oferit posibilitatea președintelui Senghor și delegației care l-a însoțit să constate și să aprecieze realizările Republicii Socialiste România în domeniile economice, culturale și sociale.

Președintele Léopold Sédar Senghor i-a conferit titlul de Doctor Honoris Causa al Universității din București. Oaspeții senegalezii s-au bucurat de o primire călduroasă și frățoasă din partea populației din Capitală și din județul Suceava, expresie găltoasă a stimei profunde pe care cele două popoare prietene și-o poartă reciproc.

În timpul vizitei, președintele Republicii Socialiste România și președintele Republicii Senegal au avut convorbiri referitor la colaborarea bilaterală în diverse domenii de interes reciproc și la principalele probleme ale situației internaționale actuale.

La convorbiri au participat, din partea senegaleză, membrii delegației oficiale, iar din partea română tovarășii: Manea Mănescu, ministrul de externe, și guvernatorul; Dumitru Popescu, președintele Consiliului Cultural și Educației Socialiste; Angelo Miculescu, viceprim-ministru al guvernului, ministrul agriculturii și industriei alimentare; George Macovescu, ministrul afacerilor externe; Bujor Alimășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei; Floarea Dumitrescu, ministrul finanțelor; Nicolae Ionescu, ministrul secretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior și Cooperării Economice Internaționale, și Ion Moașă, ambasadorul României în Senegal.

Cei doi președinți au constatat cu satisfacție dezvoltarea raporturilor de prietenie, de colaborare și de cooperare între România și Senegal în domeniile economice, tehnice, științifice și culturale. Cele două părți au reafirmat contribuția pe care întinderea precedentelor ale celor doi șefi de stat, de la Dakar și București, au adus-o la intensificarea relațiilor de prietenie între țările lor. În acest context, președintele Republicii Socialiste România și președintele Republicii Senegal au fost de acord că economiile în plin avânt ale țărilor lor oferă condiții favorabile creșterii volumului schimburilor comerciale, precum și extinderii acțiunilor de cooperare economică în domeniile industriei, agriculturii, minelor și pregătirii cadrelor.

Pentru a marca importanța crescândă a relațiilor de prietenie și de cooperare dintre țările lor, cei doi șefi de stat au hotărât să numească ambasadori rezidenți la București și Dakar. Expresie a voinței comune de a extinde relațiile între țările lor, cei doi șefi de stat au semnat Declarația solemnă comună a Republicii Socialiste România și Republicii Senegal. Cu ocazia vizitei au mai fost semnate următoarele documente: un acord de cooperare economică, tehnică și științifică și un protocol de cooperare în domeniul mineritului, industriei, dezvoltării rurale, asistenței tehnice și pregătirii de cadre.

De asemenea, cei doi președinți au căzut de acord să dea indicații precise pentru continuarea studiilor și pentru negocierea unor acorduri în domeniile industriei, agriculturii și mineritului, dezvoltării rurale și pregătirii cadrelor, care să poată fi convenite în viitorul apropiat.

Cei doi președinți au exprimat deplina lor satisfacție față de punerea în aplicare a acordului cultural existent între cele două țări, ilustrată prin diferite manifestări culturale, dintre care au fost menționate organizarea recentă a săptămânii culturale senegaleze în Republica Socialistă România și tinerii în Senegal, în viitor, a unei săptămâni culturale românești în același timp, și-au exprimat acordul pentru intensificarea schimburilor în domeniul artei și literaturii.

Referindu-se la cooperarea dintre Partidul Comunist Român și Uniunea Progresistă Senegaleză, secretarul general al P.C.R., Nicolae Ceaușescu, și secretarul general al U.P.S., Léopold Sédar Senghor, subliniind bunele raporturi deja existente între cele două partide, au reafirmat hotărârea lor de a intensifica aceste legături de prietenie, în interesul poporului român și al poporului senegalez. Totodată, au hotărât să promoveze relațiile de colaborare între parlamentele celor două țări și să faciliteze contacte între organizațiile de tineret, de femei, precum și cele sindicale.

Prezentând acest bilanț pozitiv al evoluției relațiilor bilaterale, președintele Republicii Senegal a dat o înaltă apreciere rezultatelor remarcabile obținute în toate domeniile de activitate de poporul român prieten sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu. A urtat deplin succesul poporului român în realizarea programului de dezvoltare a țării stabilite de cel de-al XI-lea Congres al P.C.R. și care este destinat să-i asigure un nivel de viață material și spiritual mereu mai ridicat. Președintele Léopold Sédar Senghor a elogiat politica externă dinamică și clarvăzătoare promovată de președintele Nicolae Ceaușescu, po-

litică orientată spre instaurarea unor noi relații între toate statele, pentru creșterea unei lumi mai drepte și mai bune. El a scos în evidență contribuția personală valoroasă a președintelui României la formularea conceptului noului ordin economic internațional.

La rândul său, președintele Republicii Socialiste România a evidențiat rezultatele importante obținute de tinerii și dinamica Republicii Senegal, sub conducerea președintelui său, Léopold Sédar Senghor, în lupta hotărâtoră pentru dezvoltarea sa, în cadrul opțiunii socialiste a poporului senegalez. În același timp, președintele român a urtat deplin succesul în realizarea obiectivelor stabilite în cadrul planurilor de dezvoltare a Senegalului. Președintele Nicolae Ceaușescu a avut cuvinte de căldură apreciative față de politica externă dinamică și constructivă promovată de președintele Senghor, în serviciul păcii și al cooperării internaționale, pentru instaurarea unei noi ordini economice mondiale, mai juste și mai echitabile.

Referitor la relațiile internaționale, cei doi președinți au scos în evidență schimbările profunde care au avut loc în lume, în sensul afirmării tot mai puternice a voinței popoarelor de a dispune liber de soarta lor, creșterii continue a independenței și a dreptului general de a determina și păcii. Ei au reafirmat rolul important pe care statele socialiste, ținând în curs de dezvoltare, îl joacă în viața internațională, pentru instaurarea unui nou sistem mondial de pace, de natură să favorizeze dezvoltarea relațiilor de prietenie între toate națiunile lumii. Șefii celor două state au subliniat necesitatea așezării relațiilor internaționale pe baza respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor națiunilor, unanimitate recunoscută în raporturile dintre state.

Trecând în revistă principalele probleme care preocupă în prezent comunitatea internațională, cei doi președinți au examinat îndoișoare aspecte referitoare la dezarmare, dezarmarea situației din Africa, din Europa și Orientul Mijlociu. De asemenea, s-au referit la problemele legate de Organizația Națiunilor Unite și de mișcarea de nealinare.

Apreciind rezultatele încurajatoare care au fost obținute până în prezent în procesul de dezarmare, cei doi șefi de stat au precizat însă că desținderea va putea fi cu adevărat reală numai dacă va fi realizată cu participarea generală a tuturor statelor, creându-se condițiile necesare care să garanteze respectarea dreptului sacru al fiecărei națiuni la liberă dezvoltare, în conformitate cu propriile sale aspirații și interese. În această privință, cei doi președinți au subliniat că toate țările, indiferent de mărimea lor, pot și trebuie să participe activ la soluționarea problemelor internaționale; ele trebuie, de asemenea, să contribuie la instaurarea păcii, la dezvoltarea civilizației universale, la punerea cu adevărat în aplicare a principiilor O.N.U. și al libertății popoarelor, pentru edificarea unei lumi mai bune și mai drepte.

Referindu-se la dezarmarea generală și completă și, în primul rând, la dezarmarea nucleară, cei doi șefi de stat au reafirmat necesitatea adoptării de măsuri concrete pentru încetarea imediată a cursei înarmării, încetarea producției de noi arme nucleare și distrugerea celor existente. Ei au subliniat, de asemenea, necesitatea reducerii bugetelor militare, desființarea bazelor militare străine și a blocurilor militare. O parte importantă a resurselor rămase disponibile prin aceste măsuri ar putea fi afectate dezvoltării țărilor mai puțin avansate. Cei doi președinți au salutat

Plecarea din Capitală

Duminică, 25 aprilie, a luat sfârșit vizita oficială de prietenie întreprinsă în țara noastră, la invitația președintelui Republicii Socialiste România, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Manea Mănescu, președinte Republicii Senegal, Léopold Sédar Senghor, împreună cu doamna Colette Senghor.

Desfășurată sub semnul stimei, prieteniei și respectului reciproc, această nouă întindere a nivelului înalt al relațiilor bilaterale, economice, tehnice, științifice, culturale, de adâncire a colaborării pe țărilor vieții internaționale, în folosul lor comun, al edificării unei lumi mai bune și mai drepte.

Ceremonia plecării înaltilor oaspeți senegalezii s-a desfășurat pe aeroportul Otopeni. Pe frontispiciul aerogării se aflau portretele președintelui Nicolae Ceaușescu și al președintelui Léopold Sédar Senghor, încadrate de drapelul de stat ale României și Senegalului. Pe mari pancarte erau înscrise urările: „Să se dezvolte continuu relațiile de prietenie, solidaritate și cooperare dintre Republica Socialistă România și Republica Senegal, în interesul ambelor noastre popoare, al păcii și al cooperării internaționale”. „Trăiască pacea, prietenia și colaborarea între toate popoarele lumii!”.

Președinții Nicolae Ceaușescu și Léopold Sédar Senghor, tovarășii Elena Ceaușescu și doamna Colette Senghor sosesc împreună la aeroport. Numeroși bucureșteni aflați aici au salutat cu multă căldură pe președintele Nicolae Ceaușescu și pe președintele Léopold Sédar Senghor, acclamând cu însuflețire pentru prietenia româno-senegaleză. Cei doi șefi de stat au rămas cu gândurile la manifestările de simpatie ale locuitorilor Capitalei.

Comandantul găzdi de onoare a prezentat raportul. S-au întonat, apoi, imnurile de stat ale Republicii Senegal și Republicii Socialiste România. În același timp, în semn de salut, s-au tras 21 de salve de artilerie.

lor două state au apreciat că a V-a Conferință la nivel înalt a țărilor nealiniate, care va avea loc la Colombo în luna august 1976, va oferi ocazia participării și de afirmarea hotărârea lor pentru instaurarea noului ordin economic internațional. Președintele Republicii Senegal a reînnoit sprijinul pe care guvernul țării sale îl acordă față de cererea României de a participa ca observator la conferința de la Colombo.

Abordând situația economică internațională, cei doi președinți și-au manifestat îngrijorarea față de faptul că decalajele între țările dezvoltate și țăările în curs de dezvoltare se adâncesc fără încetare, în ciuda tuturor eforturilor făcute și declarațiilor înregistrate în legătură cu această problemă. Având în vedere această situație, președintele Republicii Socialiste România și președintele Republicii Senegal au insistat asupra necesității de a se trece la acțiuni concrete, de natură să elimine aceste decalaje.

În acest scop, ei au reafirmat necesitatea luării unor măsuri adecvate care să conducă la intensificarea schimburilor comerciale și la creșterea ponderii țărilor în curs de dezvoltare în comerțul internațional, pentru realizarea unei largi cooperări internaționale, reciproc avantajoase, pentru asigurarea accesului liber al tuturor statelor la cuceririle științifice și tehnice contemporane.

Cei doi președinți au subliniat că, pornindu-se de la importanța problemelor materiei prime și a resurselor energetice, este imperios necesar să se asigure participarea tuturor statelor, pe picior de egalitate, la căutarea de soluții corespunzătoare aspectelor legate de exploatarea rațională a acestor resurse. Astfel, măsuri ar trebui să asigure, în condiții echitabile, accesul tuturor națiunilor la materiile prime și resursele energetice care sînt indispensabile dezvoltării lor, progresului și prosperității popoarelor lor. Ei au reafirmat importanța deosebită a respectării dreptului fiecărei națiuni la exercitarea suveranității depline asupra resurselor sale naturale.

În cursul convorbirilor, cei doi președinți au evocat, de asemenea, importanța problemei alimentare mondiale. De asemenea, ei au abordat aspectele referitoare la pregătirea și formarea profesională a tinerilor din țările în curs de dezvoltare. Cei doi președinți și-au exprimat convingerea că instaurarea unei noi ordini economice internaționale va constitui cadrul cel mai favorabil pentru soluționarea tuturor acestor probleme complexe.

Cei doi președinți și-au exprimat convingerea că vizita în Republica Socialistă România a președintelui Republicii Senegal, Léopold Sédar Senghor, va contribui la întărirea prieteniei dintre popoarele români și senegaleză, la intensificarea colaborării între cele două țări.

Președintele Republicii Senegal, Léopold Sédar Senghor, și doamna Colette Senghor, în numele lor și al delegației oficiale, au mulțumit călduros președintelui Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, tovarășii Elena Ceaușescu, guvernului și a tovarășii Elena Ceaușescu, pentru însoțirea și ospitalitatea prietenească ce le-au fost rezervate în timpul sederii lor în Republica Socialistă România.

Președintele Léopold Sédar Senghor și doamna Colette Senghor au subliniat că, în cadrul vizitei în Republica Socialistă România, Nicolae Ceaușescu și doamna Elena Ceaușescu au exprimat în mod clar și deschis simpatia și prietenia față de țara noastră și au avut ocazia să se cunoască reciproc și să stabilească relații de prietenie și colaborare în diverse domenii.

București, 24 aprilie 1976

Léopold Sédar Senghor își strâng cu cordialitate minile, se îmbrățează. La rândul lor, tovarășii Elena Ceaușescu și doamna Colette Senghor și-au strins cu căldură minile, s-au îmbrățșat cu prietenie. Urindu-și drum bun șefului statului senegalez, președintele Nicolae Ceaușescu și-a exprimat încă o dată satisfacția pentru rezultatele rodnice ale convorbirilor purtate, convingerea că relațiile româno-senegaleze se vor dezvolta pe o bază tractivă, în folosul ambelor țări și popoare. Președintele Léopold Sédar Senghor a mulțumit și de această dată — pentru ospitalitatea de care s-a bucurat în timpul vizitei în țara noastră, pentru prietenia cu care a fost înconjurat și și-a manifestat, de asemenea, îndemnată că bunele raporturi statornicite între cele două țări se vor extinde și în viitor.

La ora 9,30 aeronava prezidențială a decolat. (Agerpres)

TELEGRAMĂ DE LA BORDUL AVIONULUI

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU, Președinte Republicii Socialiste România

Domnule președinte și dragă prietene, Este pentru mine o adevărată plăcere aceea de a mă afla din nou la București, capitala prestigioasă a marii Români socialiste. Sînt, într-adevăr, cîteva luni de cînd, aflîndu-mă printre dumneavoastră, descoperam și apreciam cultura dinamică, economia rațională, diversificată și experiența dumneavoastră în înfăptuirea unui socialism realist și solid. Această apreciere, pe care o împărtășesc ștuda mea delegația care mă însoțește, s-a tradus în toate sectoarele de producție pe care le-am vizitat prin angajarea, entuziasmului și înflăcărea în muncă ale cetățenilor pe care i-am întîlnit. Această reprezentă reflectarea clară a vitalității inițiativelor dumneavoastră creatoare și a înțelepciunii căii pe care o urmați spre comunism.

Popoarele români și senegalez, al căror punct de convergență este cultura, factor de dezvoltare armonioasă a omului complet, nu puteau decît să se întîlnească și să se cunoască spre a se îmbogăți din experiențele lor proprii. În cursul celor cinci zile am fost pretutindeni obiectul unor atenții deosebite din partea dumneavoastră, a doamnei Elena Ceaușescu, din partea partidului și vînzătorului popor român. Aș dori să vă mulțumesc în mod sincer pentru toate acestea.

Acordurile pe care le-am semnat, care se înscriu din similitudinea punctelor noastre de vedere asupra tuturor problemelor evocate, nu sînt decît jaloanele esențiale pe calea încă nedefinită spre o nouă ordine economică mondială de care planeta noastră are atîta nevoie pentru a supraviețui. Primii, domnule președinte și scump prieten, expresia celei mai înalte și prietenești considerații.

LÉOPOLD SÉDAR SENHOR

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU a primit pe viceministrul kuveitian al petrolului

Președintele Republicii Socialiste România, tovarășii Nicolae Ceaușescu, a primit luni la amiază pe Mohamed Khalid Al Adassani, viceministrul kuveitian al petrolului. Au fost de față Nicolae Doicaru,

prim-adjunct de ministru, și Ion M. Nicolae, adjunct de ministru. În timpul întrevederii a fost exprimată de ambele părți dorința de a se acționa pentru concretizarea colaborării româno-kuveitane în

domeniul petrolului, în spiritul acordurilor și înțelegerilor convenite între șefii de stat ai celor două țări, cu prilejul recentei vizite în Kuwait al președintelui Nicolae Ceaușescu. Înțelegerea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Vă rog să primiți cele mai bune urări pentru fericirea Excelenței Voastre și a poporului român.

HAFEZ EL-ASSAD

Președinte Republicii Arabe Siriene

Excelenței Sale Domnului NICOLAE CEAUȘESCU

Președinte Republicii Socialiste România

Am primit cu mare plăcere și profundă apreciere amabilele dumneavoastră salutări și felicitări transmise cu ocazia Zilei naționale a Republicii Arabe Siriene.

Mulțumind Excelenței Voastre și poporului român prieten pentru sentimentele și bunele urări exprimate, doresc să vă asigur că poporul arab sirian se bucură de raporturile de strînsă prietenie și cooperare care îl leagă de poporul român. Doresc, de asemenea, să adaug că sînt deosebit de satisfăcut de dezvoltarea cooperării dintre țările noastre în diferite domenii, nutrinnd convingerea că ea se va întări în anii viitori în interesul celor două popoare, al cauzei dreptății și păcii în lume.

Acceptați, Excelență, asigurarea considerațiilor mele celei mai înalte.

FAZAL ELAHI CHAUDHRY

Președinte Republicii Islamice Pakistan

Excelenței Sale Domnului MANEA MĂNESCU

Prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România

Mulțumesc Excelenței Voastre pentru mesajul cordial de felicitări trimis cu ocazia Zilei naționale a Pakistanului. La rândul meu, împărtășesc cu căldură aceleași amabile sentimente. Transmit, de asemenea, cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de succes continuu pentru poporul României în strădania sa pentru realizarea de noi progrese și prosperitate. Vă rog să acceptați, Excelență, asigurarea considerațiilor mele celei mai înalte.

ZULFIKAR ALI BHUTTO

Prim-ministru al Republicii Islamice Pakistan

Plecarea la Moscova a reprezentantului permanent al României în Consiliul de Ajutor Economic Reciproc

Au fost de față reprezentanții al Ambasadei Uniunii Sovietice la București. La șosea la Moscova, tovarășii Mihai Marinescu, viceprim-ministru al guvernului, președintele Comitetului de Stat al Planificării, reprezentant permanent al României în Consiliul de Ajutor Economic Reciproc, pentru a participa la cea de-a 75-a ședință a Comitetului Executiv al C.A.E.R. La plecare, pe aeroportul Otopeni, au fost prezenți Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, alte persoane oficiale. (Agerpres)

ROMÂNIA — SENEGAL

Noi și îmbucurătoare perspective conlucrării prietenești

Una din trăsăturile fundamentale ale politicii externe a României socialiste — solidaritatea strînsă, prietenia și colaborarea cu tineretele state care au pășit pe calea dezvoltării independente — și-a găsit o nouă și semnificativă expresie, Adăugîndu-si celorlalte documente similare încheiate de România cu numeroase alte state de pe diferite continente ale lumii, declarația reprezintă o cărămidă la marea operă de edificare a unui sistem de relații internaționale democratice, pentru a cărei afirmare militază neobosit România socialistă, alături de forțele înaintate ale contemporaneității.

Principiile înscrise în Declarația solemnă comună și-au găsit o nemilcitate întru realizare chiar în timpul vizitei prin încheierea unor importante documente de colaborare, respectiv acordul de cooperare economică, tehnică și științifică, precum și protocolul de cooperare în domeniile mineritului, industriei, dezvoltării rurale, asistenței tehnice și pregătirii de cadre. S-a hotărât, totodată, continuarea negocierilor în vederea încheierii unor noi acorduri în domeniile transporturilor aeriene, pescuitului, agriculturii etc. Nu încapă în două-că traducerea în viață a acestor acorduri va contribui la progresul ambelor popoare, în concordanță cu cerințele dezvoltării colaborării internaționale.

O atenție deosebită a fost acordată colaborării culturale. Intelegerile de a se lărgi schimburile în acest domeniu, succesul de care s-a bucurat săptămîna culturală senegaleză la București, ce va fi în curînd urmată de organizarea unei săptămîni culturale românești în Dakar, precum și înaltului oaspeți pentru înființarea unei catedre de limba română la Universitatea senegaleză sînt tot atîtea dovezi ale dorinței de mai bună cunoaștere între două popoare cu vechi tradiții și contribuții de seamă la patrimoniul cultural universal.

Dînd o înaltă apreciere rodnicilor rezultate ale dialogului la nivel înalt româno-senegalez, tovarășii Nicolae Ceaușescu arăta: „Vizita și convorbirile pe care le-am avut ne-au dat posibilitatea să ajungem la acorduri și înțelegeri comune cu privire la colaborarea economică, tehnică-științifică și culturală dintre țările noastre. Prin documentele semnate azi se asigură colaborarea pe o bază juridică tractivă, punem în mod expres la temelie aceste colaborări principile deplinei egalități, respectului și avantajului reciproc. Fără nici o îndoială că viitorul rezervă o perspectivă minunată colaborării multilaterale dintre popoarele noastre”.

Desigur, în impulsionarea acestor colaborări un rol de cea mai mare importanță revine partidelor de guvernămînt din cele două țări. Partidul Comunist Român și Uniunea Progresistă Senegaleză, în acest sens convingîndu-se a fi subliniată hotărîrea comună de a se impune o dezvoltare mai puternică a relațiilor dintre cele două partide, contactelor și schimburilor de experiență. Este o înaltă realizare înscrise pe linia progresului consecvenței în parteneriatul nostru de a extinde relațiile cu toate forțele politice democratice ale contemporaneității, corespunzător intere-

A. BUMBAC

